ZBROJA

Biuletyn Informacyjny Rady Stanowej Rycerzy Kolumba w Polsce
Czerwiec 2018, Rok VI/6 Nr 54

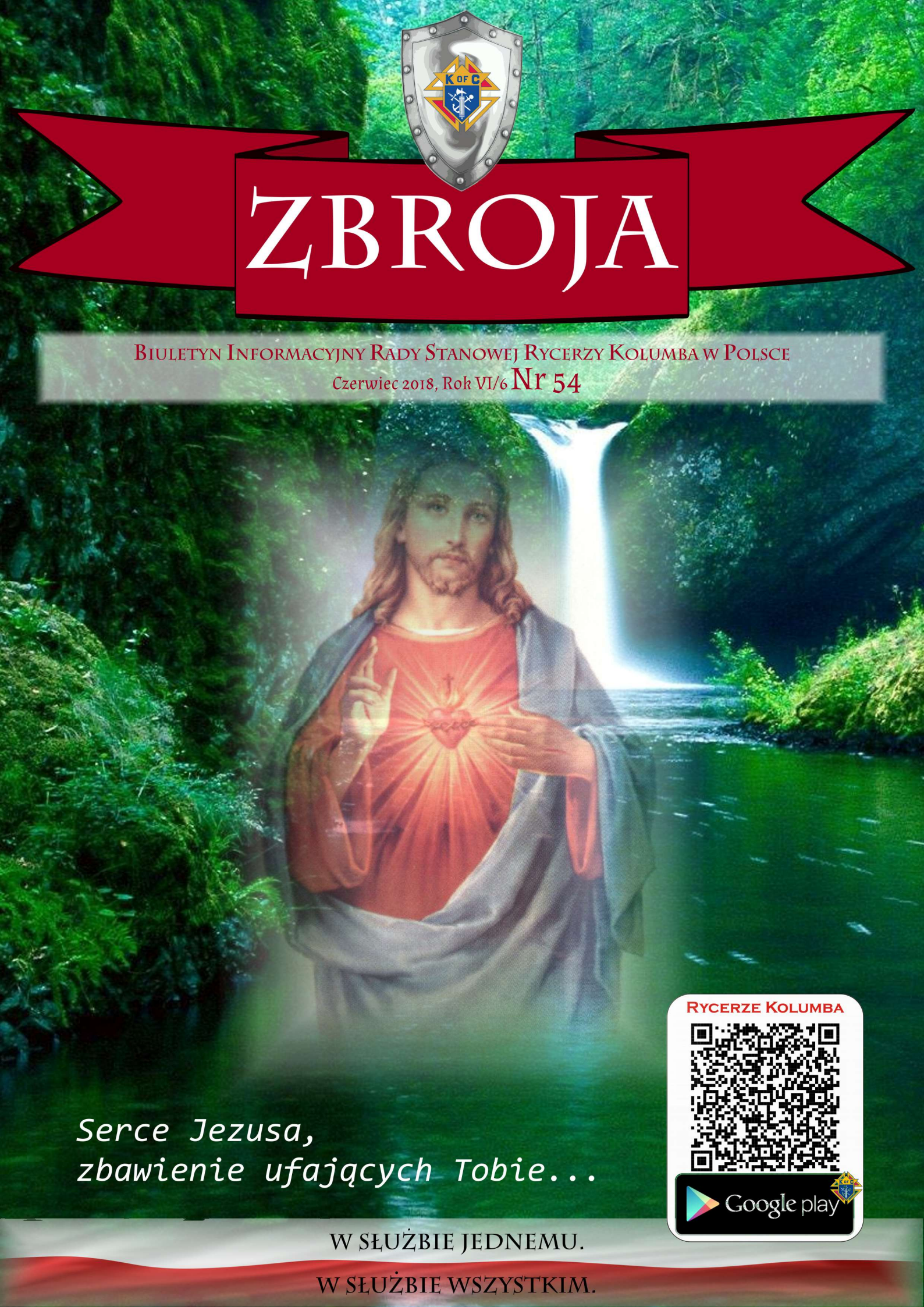

Serce Jezusa,
zbawienie ufających Tobie...

Rycerze Kolumba

Google play

W SŁUŻBIE JEDNEMU.

W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.

W numerze

Słowo Delegata Stanowego	3
Katecheza Kapelana	4
Informacje programowe	5
Rozwój członkostwa	6
Konkurs członkowski	8
Konkurs Dublin	9
Kościół Wsielubski w naszych sercach	9
Matka Boska Królowa Polskiego Morza	10
Skarbiec rycerski – Droga do niepodległości	12
Wieści z Konwencji Stanowej	14

Delegaci na VIII Konwencję Stanowa Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce - podczas sesji roboczej - wybrali Funkcjonariuszy Stanowych, którzy będą przewodzili Zakonowi w Roku Bratnim 2018/2019.

Od 1 lipca posługę funkcjonariuszy Rady Stanowej będą pełnić:

br. Tomasz Wawrzkowicz—Delegat Stanowy, br. Krzysztof Zuba —Sekretarz Stanowy, br. Andrzej Stefaniuk—Skarbnik Stanowy, br. Marek Ziętek—Radca Stanowy, br. Dariusz Wolniak—Kustosz Stanowy.

Czytaj więcej o Konwencji na str. 14

Pobierz oficjalną aplikację

"Rycerze Kolumba"

na swój smartfon i tablet

Rycerze Kolumba

Google play

Dostępna w sklepie Google Play, działa w systemie Android.

Dzięki aplikacji "Rycerze Kolumba", zawsze masz pod ręką:

- aktualności i informacje
- adresy i kontakty, Rady lokalne
- wszystkie numery biuletynu "Zbroja"
- katechezy

i wszystkie inne, które są dostępne na stronie *www.RycerzeKolumba.com*

www.kofc.pl/przek/aplikacja

ZBROJA

ZBROJA jest e-biuletynem informacyjnym wydawanym przez Radę Stanową Rycerzy Kolumba w Polsce. Bezpłatnie można go pobrać ze strony internetowej:

www.RycerzeKolumba.com

...

Redaktor Naczelny:
br. Tomasz Wawrzkowicz KofC
Delegat Stanowy

Redakcja:
ks. Wiesław Lenartowicz KofC
br. Krzysztof Orzechowski KofC
br. Jaromir Kwiatkowski KofC
br. Tomasz Adamski KofC
br. Bartosz Amroziewicz KofC
br. Piotr Ładoś KofC

E-mail:
zbroja@rycerzekolumba.com

Prześlij materiały do nowego numeru

Prosimy o przesyłanie materiałów do kolejnego numeru.

Do tekstu prosimy załączać jedno zdjęcie o wyższej rozdzielczości (w przeciwieństwie do materiałów przesyłanych do publikacji w serwisie internetowym, gdzie może być więcej zdjęć i powinny mieć szerokość 1200 pikseli).

Materiały do e-biuletynu prosimy przesyłać na adres e-mail: *zbroja@rycerzekolumba.com*

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i poprawiania przesłanych materiałów!

Skład

Słowo Delegata Stanowego

Czcigodni Księża Kapelani,

Zacni Bracia Rycerze,

zbliża się koniec kolejnego Roku Bratniego w Zakonie Rycerzy Kolumba; roku, który obfitował w bardzo wiele wydarzeń. Prowadziliśmy peregrynację relikwii i obrazów św. Brata Alberta, która poza dziełem modlitwy przyniosła wymierną wartość materialną (prawie 100 tys. zł, tysiące sztuk pościeli, koców, ręczników, środków czystości itp.). Wszystkie dary materialne w całości przekazaliśmy do domów pomocy prowadzonych przez Siostry i Braci Albertynów.

Rycerze Kolumba także aktywnie włączyli się w pomoc potrzebującym, poszkodowanym w nawałnicach z sierpnia ubiegłego roku. Ta pomoc nadeszła natychmiast po nieszczęściu i trwa do dnia dzisiejszego.

Bracia z Diecezji Radomskiej zebrali makulaturę, po sprzedaży której zakupiony został inkubator do szpitala w Skarżysku Kamiennej.

To tylko niektóre przykłady dzieł miłosierdzia realizowanych w Radach Lokalnych w całej Polsce. Jak co roku wpłynęło prawie 200 zgłoszeń do nagród Rady Stanowej. Zdaję sobie sprawę z tego, że może to być ok. 10% wszystkich programów realizowanych w Radach Lokalnych, naszych parafiach, społecznościach lokalnych.

Zachęcam Czcigodnych Księży Kapelanów i Braci Rycerzy do zbierania już od dziś materiałów zdjęciowych z opisem czynionych dzieł miłosierdzia, aby za rok powalczyć o nagrody Rady Stanowej. Zachęcam także do opisywania i przesyłania na stronę rycerską, do „Zbroi" i mediów katolickich materiałów z realizowanych dzieł. Naszym obowiązkiem jest informowanie o dobru, które dzieje się wokół nas. Zobowiązał nas do tego także nasz Kapelan Stanowy JE ks. abp Wacław Depo, zachęca nas rzecznik Konferencji Episkopatu Polski ks. Paweł Rytel-Adrianik, a także redakcja tygodnika „Niedziela".

Podczas wielu odbytych spotkań dowiedzieliśmy się, że nasz Zakon bardzo pozytywnie postrzegany jest przez Episkopat Polski, przez księży w wielu parafiach, a także przez liderów bractw i stowarzyszeń pragnących realizować wspólnie z nami dzieła miłosierdzia.

W Radach Lokalnych Rycerzy Kolumba na całym świecie codziennie powstają tysiące nowych dzieł miłosierdzia. W nasze szeregi wstępują nowi kandydaci. Dzieło Boże, którym jest Zakon Rycerzy Kolumba rozlewa się na cały świat. Jako Rycerze staramy się być wszędzie, gdzie ktoś potrzebuje naszej pomocy.

Ojciec Święty Jan Paweł II mówił: „Rycerze Kolumba są tą organizacją, która dostrzega i wspiera tych najuboższych, najbardziej potrzebujących". Mówił, że „Rycerze Kolumba są kolumną, która podtrzymuje Kościół Katolicki na świecie". Możemy być dumni z tych słów, ale jakież ogromne zobowiązanie na nas ciąży, aby codzienną modlitwą i pracą wypełniać pokładane w nas nadzieje.

Nasz założyciel Sługa Boży ks. Michael McGivney pragnął aby Rycerze Kolumba byli w każdej parafii. To wielkie zobowiązanie, a jednocześnie wyzwanie, przed którym stajemy. Cieszy wspaniały rozwój rycerstwa w Polsce, ale gdy pomyślimy jak wiele parafii na nas czeka, jak wielu jeszcze katolickich mężczyzn mogłoby z nami podążać, wypełniając misję naszego założyciela, to dopiero uświadamiamy sobie, jak wiele jeszcze pracy przed nami.

W liście Episkopatu Polski na Rok Świętego Stanisława Kostki czytamy: "Niech przeżywany zatem w tym duchu Rok Świętego Stanisława Kostki stanie się czasem, w którym będziemy od siebie więcej wymagać". Dlatego wezwanie na ten rok "Kostka" znaczy "więcej", które pasterze Kościoła Polskiego do nas kierują, wybrałem jako hasło VIII Konwencji Stanowej Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce. Jako katoliccy dżentelmeni, nierozerwalnie złączeni ze Stolicą Apostolską, naszymi hierarchami i księżmi, "wymagamy od siebie więcej". Podejmujemy wyzwania, gdy inni mówią, że "tego nie da się zrobić", "to zbyt trudne", "to przekracza nasze możliwości". Jesteśmy mężczyznami, którzy nie boją się trudnych wyzwań i przy wsparciu naszych małżonek oraz naszych rodzin "zmieniamy świat na lepszy"; choćby to była tylko nasza "mała Ojczyzna", nasza parafia, osiedle, czy wioska.

Od momentu powstania, w miarę rozwoju struktur Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce jesteśmy coraz bardziej obecni w dziełach i przedsięwzięciach realizowanych w parafiach, społecznościach lokalnych, diecezjach, czy na arenie ogólnopolskiej. Możemy zauważyć rosnące oczekiwania ze strony księży biskupów, naszych kapłanów czy innych organizacji katolickich, abyśmy aktywnie włączyli się w takie czy inne przedsięwzięcia. Spełniamy te oczekiwania na ile sił i możliwości nam wystarcza. Jednak coraz częściej, pomimo ogromnej chęci pomocy, brakuje nam "rąk do pracy".

Aby zaradzić temu problemowi, potrzebujemy stałego rozwoju i wzrostu naszych szeregów. Każdy nowy katolicki mężczyzna, którego zaprosimy do Rycerstwa to nowe pomysły, nowe talenty, nowe "ręce do pracy w Winnicy Pana". To także kolejna rodzina, która włączy się w realizację dzieł miłosierdzia.

Dzięki Waszym wysiłkom rekrutacyjnym, Zacni Bracia, liczba Rycerzy Kolumba w Polsce osiągnęła prawie 5500 członków. W samym tylko okresie od 1 lipca 2017 roku przyjęliśmy prawie 550 braci w trakcie niemal 100 ceremonii przyjęcia. Działamy skupieni w 105 radach lokalnych na terenie 28 diecezji. Dysponujemy 57 zespołami przyjęć, z czego 19 powstało w ciągu obecnego roku bratniego. Mamy w naszej jurysdykcji 12 zespołów II stopnia i 4 zespoły III stopnia. Działa też niezawodnie zespół stopnia patriotycznego, przeprowadzając dwa razy do roku uroczystą promocję na stopień patriotyczny. W okresie od początku roku bratniego do 31 marca br. 177 Rycerzy awansowało na stopień formacji, a 139 uzyskało pełnię rycerstwa w trakcie 11 ceremonii formacji i 4 ceremonii rycerskich. Te liczby imponują, ale nie są one tylko statystycznymi formułami. Za każdą liczbą kryje się żywy człowiek, nasz brat-Rycerz, jego rodzina i ich chęć włączenia się w dzieła miłosierdzia na rzecz potrzebujących.

Najwyższy Rycerz Carl Anderson w liście skierowanym do Delegata Stanowego i uczestników VIII Konwencji Stanowej w Polsce napisał: "Olbrzymie dobro, które jest codziennym dziełem naszego Zakonu w Twojej Jurysdykcji i poza nią, zależy od nieustannej troski o rozwój członkostwa. Wraz ze wzrostem liczby członków rosną również nasze możliwości świadczenia charytatywnej i wolontaryjnej służby na rzecz naszych lokalnych wspólnot i całego Kościoła Katolickiego. W ten sposób realizujemy wizję i misję Czcigodnego Sługi Bożego księdza Michaela McGivney'a".

Niech te słowa Najwyższego Rycerza towarzyszą nam w naszej codziennej rycerskiej pracy na rzecz najbardziej potrzebujących. Abyśmy wypełniali misję naszego założyciela w duchu miłosierdzia, jedności, braterstwa i patriotyzmu. W trosce o stały rozwój i umacnianie Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce.

Vivat Jezus!

Tomasz Wawrzkowicz
Delegat Stanowy
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Katecheza Kapelana

Katecheza 71
> Stańcie w wyłomie <

Siódma część adhortacji stawia pytanie o wartość ojcostwa. Zwraca się najpierw do ojców i do dziadków, a następnie - dotykając ran dzieci pozbawionych ojców - do ojców, którzy zawiedli w swojej roli.

Myśląc o rodzinie i ojcostwie staje przede mną taki obrazek: chłopiec niemowlę czuje się bezpieczny przy matce, która go karmi. W miarę jednak usamodzielniania się szuka dla siebie wzoru w mężczyźnie i przy nim chce budować swoją tożsamość.

W rodzinie wielopokoleniowej, przy zapracowaniu ojca, taką rolę czasowo może wypełnić osoba dziadka przebywającego w domu i ofiarowującemu wnukom z radością swój czas.

Z czasem wspólne zajęcia z ojcem zajmują to miejsce, pozwalając dorastać i odkrywać w sobie mężczyznę przez obserwację i naśladowanie.

Osobiście noszę w sobie wspomnienia miniaturowych narzędzi, które pozwalały mi naśladować w zajęciach dziadka czy ojca. Do dziś mam bliznę po siekierce wbitej w kolano, kiedy nie trafiłem w pniak drewna. Chociaż każdy z nich miał inny zawód, a ja wybrałem stan duchowny, to właśnie wtedy nauczyłem się pracy i odpowiedzialności.

Z zupełnie innej perspektywy dostrzegamy w ojcostwie podobieństwo do Boga Ojca i Jego relacji do całego stworzonego świata.

Jednak dopiero połączenie tych dwóch perspektyw daje pełny obraz świata opartego w swoim naturalnym porządku na ciągłości w przekazywaniu życia i odpowiedzialności za innych.

Zaskakujący jest fakt, że grzech pierworodny nosi w sobie pierwszy atak na ojcostwo Boże ze względu na odrzucenie zależności od Stwórcy.

Niestety odrzucenie zależności niesie w sobie także zerwanie relacji i w konsekwencji odrzucenie odpowiedzialności za innych (wzajemne oskarżanie). Skutki takiej postawy przenoszą się w relacje międzyludzkie.

Nie zauważamy tego, że w miarę laicyzowania świata niszczony jest także obraz ojcostwa. Biologiczne przekazywanie życia zostało oderwane od duchowego ojcostwa, wychowania. Być bowiem ojcem to nie tylko dać życie, ale prowadzić ku jego pełni, ku dojrzałości. To nie jednorazowy akt, ale misja, długotrwały proces.

Rozpad małżeństw, chwilowe związki, dzieci bez ojca są tego bolesnym przykładem. Trwała rodzina, która była naturalnym środowiskiem rozwoju człowieka dziś staje się bardzo wartościowym, pożądanym, ale coraz bardziej unikalnym zjawiskiem. To co jest naturą mężczyzny – ojcostwo - dziś wydaje się być obciążeniem. Współczesna kultura, obyczaje i rozpowszechniane wzorce skazują rodzicielstwo na kryzys, lansowane są pieniądze, inwestowanie w siebie, sprawianie sobie przyjemności, treści materialne i egoistyczne. Mężczyzna, który traci sens swojej wartości, swojej pracy, swojej tożsamości - nie ma nadziei na lepsze jutro. A bez niej pojawia się lęk przed wejściem w trwały i odpowiedzialny związek – co innym mogę zaoferować, czy będę dla nich dobrym wzorem? Dlatego już nie tylko należy zauważyć rosnącą falę dzieci spoza związków, ale także dzieci, które nigdy nie poznały swojego ojca. I tu pojawia się prawdziwy dramat i cierpienie sierot.

Tej pustki niczym nie da się zastąpić.

Jest to także skutkiem niedojrzałości wielu mężczyzn i naturalnej niezdolności do podjęcia przez nich życiowych decyzji i odpowiedzialności. Jakąś szansą w wypełnieniu tej luki lub wsparciem dla ojców może być

rola dziadka. To on jest często jedynym mężczyzną w rodzinie - wtedy musi zastąpić ojca. To on także może być wielką pomocą dla ojców, którzy nie potrafią odnaleźć się w swojej roli.

W książce „ Jak zachód utracił Boga" Mary Eberstadt po głębokiej analizie ukazuje, jak kryzys kościoła i wiary ściśle związany jest z kryzysem rodziny, a więc i ojcostwa. Rzecz dotyczy nie tylko moralności małżeńskiej ale także obrazu ojca. Coraz trudniej będzie przekazać następnym pokoleniom obraz Boga jako kochającego Ojca, skoro wiele dzieci nie ma prawdziwego ojca, lub w rolę ojca wcielają się kolejni partnerzy matki, często nie akceptujący jej dzieci. Może okazać się, że ojcostwo duchowe kapłanów będzie jedynym obrazem kochającego ojca.

Bracia stajemy więc przed olbrzymim wyzwaniem do realizacji swojego ojcostwa zgodnie ze swoim powołaniem. Jesteśmy wezwani do tego, aby realizować swoje podobieństwo do Boga i ukazywać światu Bożą miłość.

Mamy być także oparciem i zachętą dla tych, którzy zawiedli w swojej roli ojca, aby z pokorą i miłością starali się odbudowywać swoje relacje.

Przyszłość rodziny ściśle związana z przyszłością Kościoła dziś leży w naszych rękach. Pracując nad sobą i starając się „stanąć w wyłomie", mocni w wierze możemy dać światu nadzieję i wskazać zagubionym receptę na szczęśliwe życie rodzinne i duchowe.

Ks. Wiesław Lenartowicz

Wszystkie katechezy są dostępne na stronie www.RycerzeKolumba.com

Programy

Zacni Bracia Rycerze,

szczęśliwie rozpoczynamy miesiąc czerwiec, w którym w szczególny sposób czcimy Najświętsze Serce Jezusa. Podobnie jak miniony Maryjny miesiąc maj, także i ten miesiąc to czas Marszów dla Życia i Rodziny i parafialnych pikników rodzinnych, do organizacji i uczestnictwa w których serdecznie zapraszamy.

Ważne wydarzenia na najbliższe miesiące

- 1 czerwca – **Dzień Dziecka,**
- 8 czerwca – **Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa,**
- 9 czerwca – **Uroczystość Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny,**
- 10 czerwca – **Marsz dla Życia i Rodziny,**
- 23 czerwca – **Dzień Ojca,**
- 27 czerwca – **Uroczystość Najświętszej Mari Panny Nieustającej Pomocy,**
- 29 czerwca – **Uroczystość Apostołów Piotra i Pawła,**
- 6 lipca – **bł. Marii Teresy Ledóchowskiej Patronki dzieł Misyjnych w Afryce,**
- 11 lipca – **św. Benedykta Patrona Europy,**
- 13 lipca – **Dzień Męża i Żony,**
- 16 lipca – **Uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel,**
- 23 lipca – **św. Brygidy Patronki Europy,**

Wystawę **„Jaś w Drodze"** można zamówić do swojej Rady pisząc na maila:

programy@rycerzekolumba.com

Darowiznę na bezbronne nienarodzone i narodzone dzieci można przesłać przez poniższy link:

www.kofc.pl/przek/2017jaswdrodze

Vivat Jezus!
Rafał Szczypta
Dyrektor ds. Programowych
Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce

Wspomnienia Wojenne Wincentego Mochonia - odcinek 6

Po trzech dniach Włosi rozkazali złożenie broni i pogrupowali wszystkie narodowości oddzielnie. To grupowanie według narodowości wykonywali nasi dowódcy.

Były tu wszystkie narodowości wchodzące w skład Cesarstwa Austro-Węgierskiego. Włosi prowadzili nas do jeziora Logaligarde. Ja szedłem 5 dni, dziennie pokonywaliśmy około 40km, później przewożono nas statkami przez jezioro.

Ja czekałem na swój rejs dwa dni. Po drugiej stronie jeziora czekał nas następny marsz aż do rzeki Adiga. Wzdłuż wałów tej rzeki roztaczał się obóz jeniecki, każda narodowość oddzielnie. W czasie tej podróży dostaliśmy bardzo mało, bardzo kiepskiej żywności. Na 4 żołnierzy było 20 dkg sucharów – 2 placki i konserwa oraz 2 razy było po pół litra kawy a raz po pół litra zepsutego wina.

Obóz jeniecki wyglądał następująco: w jednym rzędzie było 5 namiotów, w każdym namiocie mieszkało 5 osób. Jako przykrycie służył własny płaszcz a za pościel słoma i własne ubranie. Teraz jako wyżywienie na jeden namiot na cały dzień było pół kilograma chleba na jednego jeńca i na cały namiot 5 cebul albo 5 cytryn.

Ja byłem w obozie 5 tygodni i przez ten czas około 50% jeńców zmarło z głodu albo mówiąc inaczej to ludzi zjadały wszy. Wszy się tak rozmnażały, że łaziły po namiocie jak muchy, jak kto kończył życie, to przeważnie na ciele strupy a pod strupami wszy, ludzie puchli, następowało zakażenie i śmierć.

Niektórzy jeńcy mieli wartościowe rzeczy takie jak zegarki, papierośnice czy inne drobiazgi, to oficerowie Włoscy zabierali to za bochenek chleba, tonący chwyta się brzytwy.

Jak ktoś kończył życie to mu już nie zależało na zegarku czy innym cennym przedmiocie. Każdego dnia rano drogą wzdłuż obozu jechały kryte wozy konne i każdy namiot był zobowiązany wynieść trupa (jeżeli

taki był w namiocie) do drogi a wozacy rzucali je na wozy jak pniaki drzewa. Nikomu nie było wiadomo gdzie te zwłoki były wywożone i co z nimi robiono.

Lekarza w obozie nikt nie widział byliśmy zdani na łaskę i niełaskę losu. Podobno Czesi, jeńcy Niemieccy a raczej Austriacy, których myśmy nazywali Niemcami oraz Bośniacy dostawali inne – lepsze wyżywienie gdyż tam powstały wcześniej rządy i miał się za nim kto ująć.

Za Polakami nie miał się kto ująć, gdyż wewnątrz naszego kraju podnieśli głowę Ukraińcy i toczyła się bratobójcza wojna a powstające nowe państwo nie miało sprzętu i broni. 23 grudnia 1918 roku do naszego obozu przyjechali polscy oficerowie i zaczęli z nas jeńców organizować Polską Armię Generała Hallera.

My na pół żywi zaraz na drugi dzień dostaliśmy zupę ryżową dobrze okraszoną ale smaku tej zupy nikt nie poczuł, mogła być nawet z pokrzywy, nie miało to dla nas żadnego znaczenia, dostaliśmy też po 25 dkg chleba na Boże Narodzenie. Włoskie służby prawie przestały nas pilnować i zaczął się zapis do Armii Hallera i rozsyłanie z obozu do miejsca zakwaterowania.

Ja wyjechałem z obozu 26 grudnia 1918 r. do obozu polskiego w Vinovo.

Zostaliśmy zakwaterowani w nieczynnej fabryce włókienniczej – 1200 chłopa. Nim weszliśmy do tej fabryki to w innym pomieszczeniu mieliśmy strzyżenie, kąpiel i dezynfekcję mundurów, jeżeli ktoś miał bardzo sfatygowany mundur to dostawał mundur włoski oraz inne buty jeżeli była taka potrzeba. Bieliznę każdy dostał nową gdyby komuś pokazać naszą starą bieliznę to nikt by nie uwierzył, że to mogło się utrzymać na człowieku, naskórek to miał różne kolory a przeważnie czerwony.

Do dezynfekcji mundurów przywieźli duże piece, jak po dezynfekcji każdy wytrzepał swój mundur to nazbierało się dużo tego wytępionego gadostwa.

Włosy po strzyżeniu gdyby znały drogę to wszy by je zaprowadziły do Polski.

Na brwi i inne miejsca pokryte włosami dostaliśmy specjalną maść i trzeba było to robić przez kilka dni aby przyniosło oczekiwany skutek. W tych obozach nie robiliśmy nic gdyż każdy był bardzo osłabiony oraz ludzie zaczęli chorować na czerwonkę, która również była przyczyną śmierci wielu ludzi, lekarzy też było za mało, ograniczono żywność. Otrzymaliśmy amerykańską pomoc; każdy, kto był podejrzany o czerwonkę dostawał ¼ l koniaku dziennie i ½ litra bardzo silnego grzanego wina i to trochę pomagało a kto był zdrowy to powoli dochodził do siebie.

Żywności było już dosyć, każdy dostawał tyle ile mógł zjeść. Do tego każdy dostawał 1 litr wina dziennie, ¼ kg czekolady, 15 papierosów, 15-20 pomarańcz dziennie.

Do tego każdy dostał 100 franków francuskich premii zaciągu do Armii Polskiej gen. Hallera.

Te 100 franków to było 120 lirów włoskich, ponadto na 15 dni każdy żołnierz dostał 46 lirów albo przeliczając na franki to było 40 franków. Za dzienny żołd można było kupić 6-7 litrów dobrego wina, za 15-20 lirów dobre buty, za 25-30 lirów można było kupić dobry szwajcarski zegarek DOXA lub OMEGA.

Wincenty Mochoń

Przysłane przez
Brata Antoniego Kamińskiego
Dyrektora ds. Młodzieży

Członkostwo

Kostka znaczy więcej

Zakończył się maj, dla wielu najpiękniejszy okres w roku kalendarzowym, gdy na polach żywiąca nas Matka Natura budzi się z zimowego odrętwienia, gdy otaczająca nas przyroda wybucha soczystą zielenią, a na polach słonecznym odcieniem rozkwita rzepak. Maj to czas wielu świąt zarówno państwowych jak i kościelnych, w których aktywnie brali udział Rycerze Kolumba. Maj to także czas wieczornego Zdrowaś Maryjo, łaski pełna... wypowiadanego przez wiernych, którzy licznie gromadzili się na nabożeństwach majowych ku czci Najświętszej Maryi Panny w kościołach i kaplicach całej Polski.

Tradycyjnie już maj był również czasem organizacji Konwencji Stanowej Rycerzy Kolumba w Polsce. W tegorocznej VIII Konwencji Stanowej w Katowicach wzięło udział kilkuset delegatów i gości z całej Polski jak i z zagranicy. W trakcie Konwencji, podobnie jak w latach poprzednich, uchwalonych zostało szereg ważnych rezolucji. Stanowią one dla nas, Rycerzy Kolumba w Polsce, zobowiązanie do podjęcia w swoich Radach lokalnych wielu konkretnych zadań zarówno w obszarze programowym jak i członkowskim.

Zakon Rycerzy Kolumba jest organizacją, która przez ponad sto trzydzieści lat, od momentu jego powstania, rozwijała się i nadal dynamicznie się rozwija, realizując w ten sposób wizję ks. McGivney'a – w każdej parafii Rada Rycerzy Kolumba. Dotychczasowy sukces Zakon zawdzięcza m.in. jasnym, konkretnym i realizowalnym celom, które na początku każdego roku bratniego stawiane są poszczególnym jurysdykcjom i Radom lokalnym.

Wśród tych celów są m.in. cele członkowskie, które dla każdej jurysdykcji i Rady lokalnej zakładają m.in. osiągnięcie określonego wzrostu członkostwa czy zdobycie przez Rady lokalne tytułu Najwybitniejszej Rady. Cele te są tak samo ważne jak cele programowe. Utrzymanie wzrostu członkostwa na odpowiednim poziomie, pozwala nam, Rycerzom Kolumba nie tylko kontynuować dotychczas realizowane dzieła miłosierdzia i inne działania programowe, ale również podejmować się realizacji nowych dzieł czy rozszerzać nasza działalność na nowe parafie, zakładając w nich

nowe Rady lokalne. Dlatego tak ważne jest, aby zapraszanie i przyjmowanie kolejnych mężczyzn było procesem ciągłym przez cały rok bratni, również w zbliżającym się szybkimi krokami okresie wakacyjnym.

VIII Konwencja Stanowa w Katowicach, podobnie jak cały rok liturgiczny, przebiegała pod hasłem wyznaczonym przez Konferencję Episkopatu Polski - "Kostka znaczy więcej". Dlatego nie możemy zadowalać się tym co już osiągnęliśmy, lecz powinniśmy dołożyć wszelkich starań, aby podjąć trud zaproszenia do Zakonu Rycerzy Kolumba kolejnych mężczyzn. W miesiącu czerwcu zadbajmy o to, aby każda Rada lokalna zorganizowała Ceremonię Przyjęcia i przyjęła przynajmniej po 2 nowych braci. Cel ten jest w naszym zasięgu. W imię naszych rycerskich ideałów Jedności i Braterstwa solidarnie podejmijmy się jego realizacji.

Rok Bratni 2017/2018 szybkimi krokami zbliża się do końca. Pora zatem, aby przystąpić w Radach do podsumowywania naszych wysiłków zarówno w obszarze zrealizowanych dzieł miłosierdzia jak i rozwoju członkostwa. Już teraz wiele Rad lokalnych ma szansę sięgnąć po Nagrodę Najwybitniejszej Rady, Nagrodę im. Kolumba czy Nagrodę im. Ks. McGivney'a. Przypominam, że wymagania, jakie Rada musi spełnić w poszczególnych kategoriach nagród są następujące:

Nagroda im. Kolumba:

Wysłanie przed dniem 1 sierpnia (2017 r.) Formularza Zgłoszenia Personelu Programu Działalności (**Formularz nr 365**). Nowe rady założone po dniu 1 lipca nie są zobowiązane do składania formularza nr 365.

Wysłanie przed dniem 31 stycznia (2018 r.) Dorocznego Formularza Sprawozdawczego nt. Bratniej Działalności (**Formularz nr 1728**).

Wysłanie przed dniem 30 czerwca (2018 r.) Wniosku o Uczestnictwo w Konkursie o Nagrodę im. Kolumba (**Formularz nr SP-7**).

Nagroda im. ks. McGivney'a:

Wysłanie przed dniem 1 sierpnia (2017 r.) Formularza Zgłoszenia Personelu Programu Działalności (**Formularz nr 365**).

Osiągnięcie wymaganych wyników w odniesieniu do wzrostu członkostwa.

Nie jest wymagane wypełnienie formularza zgłoszeniowego.

Nagroda Najwybitniejszej Rady:

Spełnienie wymagań konkursu o Nagrodę im. Kolumba;

Spełnienie wymagań konkursu o Nagrodę im. Ks. McGivney'a.

Dodatkowo Rada, która spełnia ww. wymagania, aby zakwalifikować się do powyższych nagród, nie może być zawieszona z tytułu uchylenia się od płatności Per Capita.

Ponieważ zbliża się koniec Roku Bratniego 2017/2018, pragnę Wszystkim Braciom Rycerzom podziękować za wysiłek włożony w realizację celów członkowskich. Dziękuję także wszystkim zespołom inicjacyjnym tj. Zespołom Ceremonii Przyjęć, Ceremonii Formacji, Ceremonii Rycerskiej oraz Stopnia Patriotycznego. W dużej mierze to dzięki Waszemu wielkiemu poświęceniu i zaangażowaniu przeprowadzonych zostało od początku Roku Bratniego do końca maja br. ponad 120 ceremonii inicjacji. Większość z nich (108) to Ceremonie Przyjęcia. Liczba ta dobitnie pokazuje jak ważne dla każdej Rady lokalnej jest posiadanie własnego Zespołu Przyjęć. Nowe Rady, które dopiero w tym Roku Bratnim powstały oraz te, które jeszcze nie mają własnego Zespołu Przyjęć, zachęcam do utworzenia Zespołu. Nie warto tego odkładać na później. Zróbcie to jak najszybciej, aby być gotowymi w dowolnym momencie przyjąć do swojej Rady nowego Brata.

Na koniec chciałbym serdecznie podziękować za ten rok wspólnej pracy: Wielkim Rycerzom, Delegatom Rejonowym oraz całej Radzie Stanowej z Delegatem Stanowym na czele br. Tomaszem Wawrzkowiczem. Gorące słowa podziękowania kieruję także do moich współpracowników z Pionu Członkowskiego tj. do br. Jana Komonia, br. Leszka Kucharskiego, br. Romana Wyciska, br. Dariusza Kołodziejczyka, br. Stanisława Dziwińskiego i br. Włodzimierza Steca, a także Konsultantów Rady Najwyższej tj. br. Stefana Otremby i br. Leszka Waksmundzkiego. Bóg zapłać!

Vivat Jezus!

Jacek Pisz
Dyrektor ds. Członkostwa
Zakonu Rycerzy Kolumba

RYCERZE KOLUMBA
W SŁUŻBIE JEDNEMU. W SŁUŻBIE WSZYSTKIM.
Polska Rada Stanowa
www.RycerzeKolumba.com
www.facebook.com/RycerzeKolumbawPolsce

Przybyliśmy przed Twoje oblicze z pokorą i radością, o dziewicza Matko Boga, Nasza Pani Częstochowska, Patronko Polski. Tobie zawierzamy nasz umiłowany Zakon Rycerzy Kolumba tu w Polsce, jako zwracając się do Ciebie w pełnym oddaniu synowskiej miłości.

Katolicki.net
Portal inny niż wszystkie...

Rada Stanowa ustanowiła nową **Nagrodę Członkowską**

Każda rada, która w okresie
od 1 kwietnia do 30 czerwca 2018
przyjmie **co najmniej jednego** członka,
otrzyma **3 sztuki plakietek** magnetycznych
z logo KofC na samochód.

Dodatkowo, rada otrzyma:

- za **2 członków - pin** rycerski
- za **5 członków - krawat** rycerski
- za **15 członków - stułę** z logo KofC
- za **20 członków - ornat** z logiem KofC

KONKURS CZŁONKOWSKI RADY NAJWYŻSZEJ

Szansa na spotkanie z Papieżem Franciszkiem

Każdy Rycerz, który **rekomenduje nowego członka**
(poprzez wpisanie swoich danych na formularzu 100)
między 1 grudnia 2017 a 30 czerwca 2018,
może wygrać **wyjazd** (wraz z żoną)
na Światowe Spotkanie Rodzin w Dublinie w sierpniu 2018
na koszt Rady Najwyższej.
Ze zgłoszonych kandydatów 1 lipca 2018
zostanie **wylosowanych 10 zwycięzców.**

Im więcej kandydatów zarekomendujesz, tym większe masz szanse na wygraną!

Kościół Wsielubski w naszych sercach

W dniach 4-7 maja 2018 r. Rycerze Kolumba z Rady nr 15726 w Dębicy przyjęli 30-osobową grupę pielgrzymów z Białorusi, którą stanowili parafianie Parafii św. Kazimierza we Wsielubiu ze swoim Proboszczem ks. Vitalijem Cybulskim oraz członkowie Stowarzyszenia Nowogrodzian i Sympatyków Ziemi Nowogródzkiej. Grupa przybyła do nas na zaproszenie proboszcza parafii pw. Miłosierdzia Bożego ks. Antoniego Bielaka i emerytowanego proboszcza tej parafii - kapelana Rycerzy Kolumba Diecezji Tarnowskiej - ks. Józefa Dobosza oraz burmistrza miasta Dębica Pana Mariusza Szewczyka.

Współpraca Dębiczan, a szczególnie Rycerzy Kolumba z Wsielubską parafią na Białorusi została nawiązana 2 lata temu, poprzez kontakty rodzinne. Obecnie razem pracujemy nad odremontowaniem zabytkowego kościoła we Wsielubiu oraz prowadzimy w szeregu kościołach Polski akcję „Kościół Wsielubski w naszych sercach".

W związku z uroczystymi obchodami Roku setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę zrodził się pomysł, by zaprosić do Polski oraz ugościć potomków Polaków oraz zaangażowanych mieszkańców, którzy pomagają proboszczowi ks. Vitaliemu Cybulskiemu. Grupę białoruską stanowili katolicy oraz prawosławni. Jesteśmy pod ogromnym wrażeniem zdrowych relacji pomiędzy tymi ludźmi. Są oni dla nas przykładem, jak można w zgodzie ze sobą przebywać, modlić się i oddawać cześć Panu Bogu.

W pierwszym dniu pobytu goście zostali przyjęci przez włodarzy miasta Dębica z panem burmistrzem Mariuszem Szewczykiem na czele. Wspólnie zwiedzaliśmy Dębicę, jej zabytki, bazę sportową, oświatową oraz jej piękną okolicę.

W sobotę 5 maja, na Jasnej Górze i przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Częstochowskiej wszyscy uczestniczyli we Mszy Świętej, którą celebrowali także ks. Vitalij oraz ks. Józef Dobosz, kapelan Rady 15726 w Dębicy. Razem oddali - na kolanach - hołd naszej Królowej.

Po południu nawiedzili Bazylikę Miłosierdzia Bożego i Sanktuarium Centrum Jana Pawła II w Krakowie Łagiewnikach, gdzie wszyscy uczestnicy z Polski i Białorusi oddali cześć św. Janowi Pawłowi II przy płycie z jego relikwiami.

Tutaj też nasi goście spotkali się z Rycerzami Kolumba z innych rad z Polski, obecnymi w Sanktuarium JP II w Łagiewnikach .

W niedzielę 6 maja o godz. 11-tej w kościele p.w. Bożego Miłosierdzia w Dębicy odbyła się też uroczysta Msza Św. pod przewodnictwem ks. Vitaliego Cybulskiego. Uczestniczyli w niej również mieszkańcy Dębicy oraz przedstawiciele władz miasta i zaproszeni goście. Mieszkańcy Dębicy, bardzo wzruszeni wspólną modlitwą, byli świadkami żywej nauki św. Jana Pawła II, który często powtarzał, że wszyscy jesteśmy braćmi i dziećmi Boga.

Jesteśmy wdzięczni ks. Vitaliemu, że potrafi łączyć ludzi dla wspólnej sprawy, nie tylko tej materialnej – jak odbudowa kościoła – ale przede wszystkim tej duchowej. Potrafi jednoczyć ludzi, by mogli się wzajemnie szanować i miłować.

Wielu mieszkańców Dębicy było poruszonych postawą ks. Vitaliego, pełną szacunku dla drugiego człowieka, jego skromnością, mądrością oraz pełnym ufności oddaniem Bogu i wyraziło wolę dalszej pomocy w odbudowie Wsielubskiej Parafii.

Miłym akcentem dla grupy pielgrzymkowej z Białorusi było zaproszenie ich na obiad niedzielny przez rodziny dębickich Rycerzy Kolumba. Wszyscy mogli poczuć nie tylko polską gościnność, ale także poznać atmosferę polskich domów, rodzin, nasze zwyczaje, obyczaje, a także stosunki społeczne panujące w naszym mieście i okolicy.

W ostatnim dniu pobytu grupa pielgrzymów na zaproszenie wójta gminy Dębica – Stanisława Rokosza gościła w „Słowiańskim Grodzie". W tym dniu odwiedził nas także Delegat Stanowy – brat Tomasz Wawrzkowicz. Słuchając opowieści o dawnej Polsce, kosztując tradycyjnych, staropolskich potraw, goście mieli okazję zapoznać się z historią Słowian sprzed 1000 lat oraz ze współczesnym folklorem Podkarpacia. Rzeszowskie tańce i śpiewy rozgrzały serca Białorusinów a ich czasem wesoły, czasem smutny, trochę tęskny ale zawsze piękny śpiew rozbrzmiewał w „Słowiańskim Grodzie" do późnego wieczora.

Zarówno dla Białorusinów jak i dla Polaków była to bardzo wzruszająca wizyta, pełna nadziei na dalsze zbliżanie się ludzi, gdyż dobro zawsze jednoczy ludzi.

Stanisław Chmura
Koordynator d/s Polonii i Polaków za granicą

Matka Boska Królowa Polskiego Morza

Swarzewo jest jedną z najbardziej na północ wysuniętych parafii w Polsce. Położone jest na Kępie Swarzewskiej, którą od Mierzei Helskiej i Pobrzeża Kaszubskiego oddziela szeroka dolina Płutnicy i Karwieńskie Błota. Wieś Swarzewo wymieniana jest w dokumentach historycznych stosunkowo późno, bo dopiero w 1340 r. Jest nim dokument osadniczy z 16 października 1340 r. wydany przez komtura krzyżackiego Winricha von Kniprode. Zakon ten bowiem od 1309 r. administrował tą częścią archidiakonatu pomorskiego diecezji włocławskiej. Z dokumentu tego wynika, że Swarzewo wcześniej było wsią królewską, a Krzyżacy nadali jej dodatkowe przywileje jako w pełni rozwiniętej osadzie. Dokument ten nie wspomina o istnieniu kościoła w Swarzewie. Istnieje jednak przekonanie, że wzniesiono go już w pierwszej połowie XV w. Nieco światła na sprawę fundacji tego kościoła rzuca zapis wizytacyjny archidiakona pomorskiego Jędrzeja Albinowskiego z 1687 r., który podał, że żeglarze, wypełniając złożone ślubowanie, jako dziękczynienie za ocalałe życie z odmętów morza, wybudowali w Swarzewie dzieło wotywne – kościół.

By Gdaniec - Praca własna, CC BY-SA 3.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=6924355

Obraz - mapa

Fakt ufundowania kościoła wotywnego pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny przez żeglarzy, głosi również „obraz-mapa" wiszący po lewej stronie nawy kościoła. Wynika z tego, że fundatorami pierwszego kościoła w Swarzewie byli, współcześnie określając, ludzie morza. Przedstawione są na nim żaglowce z połowy XVII w. - można je interpretować jako statki zdążające do portu Królowej Mórz. Ponadto na obrazie zaznaczone są trzy miejsca obecności Matki Boskiej Swarzewskiej, czyli studzienka, stary helski kościół oraz drugi kościół w Swarzewie. Na dole obrazu, czyli na lądzie, widoczna jest procesja udająca się do kościoła, wyżej zaznaczone są wody zatoki, która była w tamtych czasach zwana „Małym Morzem". Znad wody wyłania się Półwysep Helski, na którym znajduje się stary kościół oraz nieistniejące forty obronne „Kazimierz" i „Władysław". Jeszcze wyżej widnieje sześć żaglowców na otwartym morzu. Marynarze trzech pierwszych statków wzywają pomocy, natomiast trzy kolejne zdołały zwinąć żagle i zdały się na łaskę okrutnego żywiołu.

Cudowna figura

Obecnie cudowna figura Matki Boskiej Królowej Polskiego Morza umieszczona jest w ołtarzu głównym kościoła pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Swarzewie. Zasłonięta jest obrazem osłaniającym i pancerną ścianką. Dopiero po ich opuszczeniu ukazuje się święta figura Swarzewskiego Sanktuarium. Jest nią rzeźba przedstawiająca Madonnę z Dzieciątkiem w pozycji stojącej. Figurka ma wysokość 66 cm. Maryja w lewej ręce trzyma Dzieciątko, obejmując jednocześnie lewą dłonią jego stopę. Prawa stópka Dzieciątka zwisa nieco niżej. Dzieciątko jest nagie. Posiada Ono tylko atrybuty władzy królewskiej. Madonna odziana jest w luźną suknię, płaszcz i maforion na głowie. W prawej ręce Madonna trzyma metalowe berło. Na głowach obu postaci znajdują się złote korony. Suknia Madonny udrapowana została w fałdy. Na suknię nałożony jest obszerny złoty płaszcz. Dzieciątko zwrócone jest ku Madonnie. W lewej ręce Dzieciątko trzyma złote jabłko królewskie z krzyżem a prawą czyni znak błogosławieństwa. Rzeźba usytuowana jest na pozłacanym, drewnianym cokole i otacza ją metalowa, promienista aureola. Gotycka rzeźba Madonny z Dzieciątkiem w Swarzewie datowana jest na pierwszą połowę XV w.

Historia kultu

Jakie drogi przywiodły Madonnę do Swarzewa? Najstarsza legenda mówi o tonącym podczas szalejącego sztormu żaglowcu, którego załoga modliła się o ocalenie przed okrętową figurką Matki Bożej z Dzieciątkiem. Prośby żeglarzy zostały wysłuchane. Wkrótce znaleźli się na lądzie, a z morza, resztkami sil wydobyli figurkę Tej, której zawdzięczali życie. Statuetkę Wybawicielki ustawili - na pamiątkę miejsca ocalenia - w pobliżu wiejskiej studzienki. Tam ją zobaczyła, promieniującą, miejscowa ludność Swarzewa. Tyle głosi legenda, utrwalona przez prof. dr. hab. Uniwersytetu Gdańskiego Jerzego Sampa.

Z zapisków opatów cysterskich w Oliwie dowiadujemy się, że kaszubscy rybacy wystawili nad studzienką kapliczkę i czcili w niej Madonnę, którą nazywali Gwiazdą Morza, aż do chwili, kiedy w połowie XV wieku postanowili przenieść figurkę do Kościoła pod wezwaniem św. Piotra i Pawła w Helu. W Swarzewie bowiem kościół w owych czasach jeszcze nie istniał.

Niestety, w 1525 roku, parafia helska wraz z przyległościami przeszła w luterańskie ręce, na mocy darowizny króla Zygmunta I, nadanej gdańszczanom. Około 1580 r. protestanci postanowili usunąć ze świątyni wszystkie obrazy. Nie oszczędzili przy tym również Gwiazdy Morza, której figurę wrzucili do Zatoki Puckiej. Jednak figurka nie tylko nie zatonęła, ale jeszcze tego samego dnia dzięki sprzyjającym falom wróciła do Swarzewa. Mieszkańcy wsi natychmiast przenieśli ją do niedawno wybudowanego kościoła.

Cudownej figurze Matki Boskiej Swarzewskiej kilkakrotnie jeszcze zagrażało niebezpieczeństwo. Dwukrotnie podczas wojen szwedzkich, w 1626 i 1657 roku, chroniono ją przed najeźdźcami, zakopując w ziemi. Podobnie postąpiono w latach II wojny światowej, zakopując ją na terenie gospodarstwa w Wielkiej Wsi - dzisiejszym Władysławowie. Gestapo, po długich dochodzeniach, odkryło miejsce ukrycia Madonny. Okupanci nie wywieźli jednak cennej rzeźby do Rzeszy. Przejął ją ks. Karol Knopp z Kościoła Świętej Trójcy w Wejherowie. Figurę przechowywał na plebanii, a wystawiał w farze tylko w dniach świąt maryjnych, a także w niektóre inne dni świąteczne i pierwsze soboty miesiąca.

Cześć Matce Boskiej Swarzewskiej oddawali nie tylko pielgrzymi. Po „zaślubinach z morzem" (Puck, 10 lutego 1920 r.) w kościele swarzewskim przed cudowną figurą składali podziękowania za odzyskanie Prus Królewskich żołnierze wyzwolicielskiej armii gen. Józefa Hallera. Tu także, 30 kwietnia 1922 roku, podczas uroczystej mszy św. modlił się za jedność Polski z dostępem do morza prezydent RP Stanisław Wojciechowski.

W okresie międzywojennym, na życzenie polskich marynarzy, niemal wszystkie statki i okręty wyposażono w plakietki z wizerunkiem Królowej Polskiego Morza. Umieszczano je na honorowych miejscach w mesach załogowych i oficerskich. Gwiazda Morza, jak ją nazywali marynarze, pływała z załogami słynnych okrętów „Burzy" i „Błyskawicy", okrętów podwodnych m.in. „Orła" i wielkich transatlantyków s/s „Piłsudski", s/s „Kościuszko", s/s „Polonia" i m/s „Batory".

Od dnia koronacji, Swarzewska Pani nosi tytuł Królowej Polskiego Morza. Fakt ten uroczyście ogłosił 8 września 1937 r. biskup chełmiński Stanisław W. Okoniewski, delegat papieża Piusa XI.

Swarzewska Pani w literaturze

W literaturze regionalnej, w kilku mniejszych utworach poetyckich, można znaleźć strofy poświęcone Swarzewskiej Pani. Jeden z najwybitniejszych Kaszubów w historii, ks. Bernard Sychta tak oto pisze w Pieśni - poemacie o Królowej Polskiego Morza:

„Rano, gdy morze się budzi
W promieniach jutrzni różowej,
Podchodzisz Matko do ludzi
Zmęczonych nocnym połowem.

W południe po złotym piasku
W modrej jak morze sukience
Przechadzasz się w słońcu blasku
Prowadząc Dziecię za rękę.

Pod wieczór nad brzegiem siadasz,
Nad głową sosna Ci śpiewa,
Morze się cicho spowiada
Tobie Panno ze Swarzewa.

Albo przyjmujesz pielgrzymów
Morza Polskiego Królowo,
Co spieszą w próg Twej świątyni
Po Twoje matczyne słowo.

I nam miejsca przed Twym tronem
Nie poskąp, Swarzewską Pani,
Pozwól nam podejść z pokłonem
Razem z ludzkimi sprawami.

Witam was, wierni Kaszubi,
W swarzewskim moim kościele,
Bardzo was serce me lubi,
Przybliżcie się do mnie śmielej".

Ksiądz Bernard Sychta (ur. 21-.03.1907r., zm. 25.11.1982r.) był naukowcem, pisarzem, leksykografem i artystą. Skromnym kapłanem i tytanem pracy. Dziełem jego życia jest siedmiotomowy Słownik gwar kaszubskich na tle kultury ludowej, do dziś pozostający niezastąpioną skarbnicą wiedzy o języku kaszubskim, a także o samych Kaszubach, ich wartościach i zwyczajach.

Przestrzeń wiary

Sanktuarium swarzewskie było i nadal jest przestrzenią wiary, gdzie wyraża się ona nie tylko indywidualnie, ale i wspólnotowo. Pielgrzymi niesieni wiarą, przynoszą tutaj Bogu przez Maryję najczęściej wszystko to, czym zostali w wierze „obarczeni", intencje i problemy rodziny, przyjaciół, środowiska.

Od XIX wieku pielgrzymi przybywają do Swarzewa na dwa odpusty: w niedzielę po 16 lipca i w niedzielę po 8 września. Pierwszy odpust nosi nazwę Matki Boskiej Szkaplerznej tzw. „mały odpust" lub „odpust jagodowy", drugi natomiast Narodzenia NMP, Matki Boskiej Siewnej lub „duży odpust".

Jak pisał ksiądz Fridrich, szczególnie rybacy zamieszkujący okoliczne wioski „garną się do Swarzewa, aby tam u macierzyńskiego Serca Maryi złożyć swoje obawy, troski, gorycze i cierpienia". Do tej, która swoim wstawiennictwem niejedno życie rybaka uratowała, modlą się rybacy o dobre „wjodro" (pogodę), do Niej się uciekają, gdy morska „chaja" (sztorm) rzuca ich łodzią czy kutrem. Ku Niej zwracają swe błagalne prośby, szukając „Gwiazdy Morza".

Jacek Pisz
Dyrektor ds. Członkostwa
Zakonu Rycerzy Kolumba

Droga do niepodległości

Ostatnie miesiące przed odzyskaniem przez Polskę niepodległości w 1918 r.

Do głównych obchodów setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę w listopadzie 2018 r. zostało pół roku. Ostatnie półrocze roku 1918 obfitowało w wiele wydarzeń, które poprzedzały odzyskanie niepodległości. Oto niektóre z nich:

5 czerwca - Najwyższa Rada Wojenna w Wersalu podejmuje decyzję o odbudowie niepodległej i zjednoczonej Polski.

10 czerwca - III Korpus Polski na Wschodzie zostaje rozbity przez Austriaków pod Pikowem i Ułanówką. Żołnierze po przewiezieniu do Królestwa Polskiego zostają zwolnieni do domów.

22 czerwca - odbyła się uroczystość wręczenia sztandarów pułkom wchodzącym w skład Dywizji Strzelców Polskich we Francji z udziałem prezydenta Francji R. Poincaré.

17 lipca - w Rosji w Jekaterinburgu stracono cara Mikołaja II wraz z rodziną.

25 lipca – na wiecu ludności spisko - orawskiej w Zakopanem uchwalono przyłączenie Orawy i Spiszu do Polski.

26 lipca - Lew Trocki, komisarz wojny rządu bolszewickiego w Rosji, wydaje rozkaz rozstrzelania każdego Polaka, który podejmie próbę przedostania się w rejon Murmańska, gdzie formowano jednostki polskie.

11 sierpnia - rozpoczyna się odwrót Niemców na froncie zachodnim, który trwa do 10 listopada 1918 r., czyli do kapitulacji Niemców.

28 sierpnia - Wielki Sejm Wychodźstwa Polskiego w USA przyjął w Detroit projekt powołania 100-tysięcznej armii z emigrantów polskich.

29 sierpnia – w Rosji ukazał się dekret Rady Komisarzy Ludowych o anulowaniu traktatów rozbiorowych, zawartych w XVIII wieku przez Rosję, Prusy i Austrię o podziale państwa polskiego. Ziemie polskie znajdowały się w tym czasie w całości pod okupacją niemiecko-austriacką.

30 sierpnia - V Wszechrosyjski Zjazd Rad w Rosji uchwalił konstytucję. Powstała Rosyjska Federacyjna Socjalistyczna Republika Radziecka.

20-22 września - w Warszawie obradował I zjazd Polskich Stowarzyszeń Sportowych i Gimnastycznych.

28 września - podpisana została umowa Komitetu Narodowego Polskiego z rządem francuskim dotycząca przekształcenia wszystkich polskich oddziałów w jednolitą Armię Polską, sprzymierzoną z armiami koalicyjnymi. Jej dowódcą został mianowany gen. Józef Haller, który przybył z Rosji do Francji w dniu 4 października.

5 października - kanclerz Niemiec książę Maksymilian Badeński wysyła telegram do prezydenta USA Wilsona z prośbą o zawarcie pokoju na podstawie „14 punktów".

7 października - wobec coraz gorszej sytuacji Niemiec na froncie zachodnim Rada Regencyjna proklamowała powstanie niepodległego Państwa Polskiego, które zbudowane miało być zgodnie z założeniami opisanymi w trzynastym punkcie orędzia Wilsona. Rada Regencyjna w odezwie "Do Narodu Polskiego" powiadamia o rozwiązaniu Rady Stanu i zapowiada powołanie nowego rządu, opartego na szerokiej reprezentacji politycznej, a także podjęcie przygotowań do wyborów do sejmu.

8 października - w Warszawie rozpoczęło działalność Towarzystwo Polskiego Czerwonego Krzyża.

11 października - rząd brytyjski uznał Armię Polską za sojuszniczą.

12 października - Rada Regencyjna wydała dekret o przejęciu zwierzchnictwa nad Armią Polską.

14 października - 1 Dywizja Armii Polskiej wyruszyła na front do Lotaryngii.

14-16 października - PPS zorganizowała strajk polityczny w Warszawie i innych miastach Królestwa Polskiego. Strajk skierowany był przeciw władzom okupacyjnym, a organizatorzy domagali się m.in. zwolnienia Piłsudskiego i Sosnkowskiego.

19 października - stronnictwa polskie na Śląsku Cieszyńskim utworzyły Radę Narodową Księstwa Cieszyńskiego.

20 października - wojska niemieckie dokonały w Wilnie masakry demonstrantów domagających się przyłączenia Litwy do Polski.

23 października - Rada Regencyjna powierzyła misję tworzenia rządu Józefowi Świeżyńskiemu.

27 października - rząd Świeżyńskiego wydał ustawę o powszechnym obowiązku służby wojskowej i organizowaniu armii narodowej. Głównym dowódcą mianowano gen. Tadeusza Rozwadowskiego. W Cieszynie odbył się wiec, którego uczestnicy domagali się przyłączenia Śląska do Polski.

28 października - Komitet Narodowy w Pradze ogłosił powstanie samodzielnego państwa czechosłowackiego. Utworzono Polską Komisję Likwidacyjną w Krakowie. Jej zadaniem było przejęcie władzy z rąk administracji austriackiej.

30–31 października - odbywały się masowe wystąpienia robotników we Wiedniu. W wyniku tych wystąpień powstał Tymczasowy Rząd Austrii.

31 października - nastąpiło rozbrojenie garnizonu austriackiego w Krakowie. Z polecenia PKL dowódcą wojsk w Galicji został gen. Bolesław Roja.

1 listopada - w Galicji Wschodniej proklamowana została Zachodnio-ukraińska Republika Ludowa. We Lwowie rozpoczęły się walki pomiędzy Polakami a Ukraińcami o władzę

nad miastem. Wśród polskich obrońców miasta znalazło się wielu członków ruchu harcerskiego i młodzieży. Młodych ludzi nazwano „Orlętami Lwowskimi". Wojna polsko-ukraińska o terytorium Galicji Wschodniej toczyła się aż do połowy 1919 roku. W Lublinie zostaje utworzony niezależny Związek Harcerstwa Polskiego, skupiający organizacje skautowe z trzech zaborów. Rząd USA uznaje Armię Polską we Francji za sojusznika armii amerykańskiej.

3 listopada - wybuchło powstanie marynarzy w Kilonii dające początek rewolucji w Niemczech. Podpisano układ o zawieszeniu broni między Austrią a państwami Ententy. Oddziały Polskiej Organizacji Wojskowej dowodzone przez płk Rydza Śmigłego usunęły z Lublina przedstawicieli władz okupacyjnych i przejęły kontrolę militarną nad miastem.

4 listopada - w eter popłynęły pierwsze polskie sygnały radiowe. Oddziały ukraińskie zajmują Przemyśl. Dowódcą wojsk polskich na terenach okupowanych przez Austriaków zostaje płk Edward Rydz-Śmigły.

5 listopada - podpisano porozumienie polsko-czeskie dotyczące podziału Śląska Cieszyńskiego. Opierając się na zasadzie etnograficznej przy Polsce pozostały powiaty bielski i cieszyński, do Czech przyłączono frydecki, a frysztacki podzielono. Odbył się pierwszy lot bojowy polskiego samolotu, który z lotniska w Lewandówce udał się nad Lwów. Koło Neapolu powstał polski ośrodek, w którym rozpoczęto formowanie wojska polskiego z jeńców armii austriackiej, pojmanych przez Włochów. Z inicjatywy SDKPiL i PPS - Lewicy powstała w Lublinie pierwsza na ziemiach polskich Rada Delegatów Robotniczych oraz Milicja Obywatelska. W następnych dniach powstało wiele Rad Delegatów Robotniczych i Żołnierskich m.in. w Zagłębiu Dąbrowskim, Warszawie i Poznaniu.

6 listopada - powstała Republika w Tarnobrzegu – chłopska władza pod przywództwem Tomasza Dąbala i księdza Eugeniusza Okonia.

6/7 listopada – w Lublinie powstaje Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej, którego premierem zostaje socjalista Ignacy Daszyński. Koalicję rządową tworzyły: PPS, PPSD, PSL i kilka mniejszych ugrupowań związanych z Piłsudskim. W wydanym manifeście Rząd odmawia Radzie Regencyjnej, która "przez obce i wrogie czynniki nam narzucona..., prawa do kierowania losem Narodu Polskiego, ogłasza kres jej działania i sam przejmuje całkowitą władzę do chwili zwołania Sejmu Ustawodawczego". Manifest określa kształt przyszłego państwa, w którym "będzie obowiązywać powszechne prawo wyborcze, całkowite polityczne i obywatelskie równouprawnienie wszystkich obywateli... wolność sumienia, druku, słowa, zgromadzeń, pochodów, zrzeszeń, związków zawodowych i strajków".

9 listopada - abdykował cesarz Wilhelm II. W Niemczech proklamowano republikę. Na terenie Królestwa Polskiego i Wielkopolski dochodzi do masowego rozbrajania wojsk niemieckich, m.in. przez oddziały POW, PPS i Straży Narodowej.

10 listopada - do Warszawy, z więzienia w Magdeburgu, przybyli Józef Piłsudzki i Kazimierz Sosnkowski.

11 listopada - podpisano w Compiegne zawieszenie broni na froncie zachodnim. Koniec I wojny światowej. Upada monarchia Habsburgów i proklamowana jest republika w Austrii. Rada Regencyjna przekazuje Piłsudskiemu naczelne dowództwo wojsk polskich.

14 listopada - Rada Regencyjna podejmuje decyzję o samorozwiązaniu i całość swej władzy przekazuje Piłsudskiemu; Piłsudski powierza misję utworzenia rządu Ignacemu Daszyńskiemu.

15 listopada - zwolennicy Narodowej Demokracji demonstrują przeciwko misji Daszyńskiego.

16 listopada - Józef Piłsudski wysyła do rządów państw koalicji, państw neutralnych oraz Niemiec depesze notyfikujące powstanie Państwa Polskiego.

18 listopada - ogłoszenie składu nowego gabinetu z Jędrzejem Moraczewskim na czele; głównym zadaniem rządu jest przygotowanie wyborów do Sejmu Ustawodawczego i praca nad organizacją państwa.

19 listopada - do Warszawy przybył poseł niemiecki, hr. Harry Kessler, co oznacza faktyczne uznanie państwa polskiego przez Niemcy; dwa dni później - jako pierwszy poseł zagraniczny w niepodległej Polsce - złoży listy uwierzytelniające.

22 listopada - Jędrzej Moraczewski kontrasygnował dekret powierzający Piłsudskiemu najwyższą władzę jako Tymczasowemu Naczelnikowi Państwa; ma on sprawować tę funkcję do czasu zwołania Sejmu Ustawodawczego. Dekret ustala, że rząd jest mianowany przez Naczelnika Państwa i przed nim odpowiedzialny. Polska stała się republiką.

23 listopada - ukazał się dekret Naczelnika państwa wprowadzający 8-godzinny dzień pracy i 46-godzinny tydzień pracy (6 godzin pracy w sobotę).

28 listopada - ogłoszono nową pięcioprzymiotnikową ordynację wyborczą: wybory będą powszechne (z udziałem wszystkich pełnoletnich obywateli bez względu na płeć), równe, bezpośrednie, tajne i proporcjonalne.

3 grudnia - obradujący Sejm Dzielnicowy w Poznaniu uznaje Naczelną Radę Ludową za przedstawicielstwo społeczeństwa polskiego w zaborze pruskim oraz na Górnym Śląsku i Pomorzu; Sejm Dzielnicowy wyraża wobec państw Ententy żądanie przyłączenia tych ziem do państwa polskiego.

9 grudnia - odbyła się inauguracja nowo utworzonego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (jako kontynuacji Akademii Duchownej w Petersburgu); był to czwarty po Krakowie, Lwowie i Warszawie ogólnopolski uniwersytet.

Janusz Palczewski

Wieści z Konwencji Stanowej w Katowicach

Podczas odbywającej się VIII Konwencji Stanowej Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce spotkali się Księża Kapelani, Delegaci na Konwencję z Małżonkami i zaproszeni Goście.

Msza Św. koncelebrowana przez kilkudziesięciu Księży Kapelanów rozpoczęła tegoroczne święto rycerskie. Mszy Św. przewodniczył i kazanie wygłosił Kapelan Stanowy JE Ks. Abp Wacław Depo. Współcelebransami byli między innymi: Metropolita Lwowski JE Ks. Abp Mieczysław Mokrzycki i Abp Damian Zimoń. Podczas Mszy Św. zebrano kwotę ponad 3 tys zł., którą w całości przekazano na ręce JE Ks. Abp Mieczysława Mokrzyckiego na potrzeby Archidiecezji Lwowskiej.

Na zaproszenie Delegata Stanowego do Katowic przybyło wielu gości: Przedstawiciel Najwyższego Rycerza Carla Andersona - ojciec Jonathan Kalisch, Pan Dyr. Przemysław Bryksa - Przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Dudy, Ks. prof. Waldemar Cisło i Ks. dr Mariusz Boguszewski ze Stowarzyszenia „Pomoc Kościołowi w Potrzebie", Ks. dr Paweł Rytel-Andrianik - Rzecznik Konferencji Episkopatu Polski, Ks. prof. Stanisław Nabywaniec oraz Ks. dr Piotr Studnicki. Swoich przedstawicieli przysłali także: Prezydent Katowic i Prezydent Sosnowca. Wspólnie z nami świętowali Byli Delegaci Terytorialni i Stanowi: Andrzej Gut-Mostowy, Krzysztof Orzechowski i Andrzej Anasiak, a także Były Kapelan Stanowy Pomocniczy Ks. prof. Tomasz Kraj oraz przedstawiciele Biura Rady Najwyższej na czele z Bratem Szymonem Czyszkiem.

Cieszyliśmy się obecnością wielu Małżonek, dla których organizatorzy przygotowali specjalny Program. Księża Kapelani Rad Lokalnych pod przewodnictwem Ks. Kapelana Stanowego Pomocniczego Wiesława Lenartowicza również realizowali swój Program.

Podczas Konwencji podsumowaliśmy kończący się Rok Bratni i nakreśliliśmy perspektywę dalszego rozwoju Rycerstwa Kolumba w Jurysdykcji Polskiej. Wysłuchaliśmy także wystąpień przybyłych Gości.

Delegat Stanowy Brat Tomasz Wawrzkowicz wręczył nagrody i upominki dla Rad Lokalnych za osiągnięcia członkowskie i programowe.

Nagrody za Programy w poszczególnych kategoriach

Kościół

Nagroda 16128 – Domaszowice – Koncert charytatywny na rzecz budowy Kościoła w parafii
Wyróżnienie 15249 – Sosnowiec – Odnowienie Kapliczki z czasów Powstania Styczniowego
Wyróżnienie 16380 – Lubaczów – Budowa Szopki Betlejemskiej z żywymi zwierzętami

Młodzież

Nagroda 14004 - Radom – Obóz letni połączony z ewangelizacją dla Polsko-Ukraińskiej młodzieży
Wyróżnienie 15219 – Poznań – Nauka pływania dla dzieci z rodzin wielodzietnych
Wyróżnienie 15195 – Opoczno - XVI Festiwal Pieśni i Poezji Maryjnej

Rada

Nagroda 15391 – Końskie – Pomoc Braterska Księdzu Kapelanowi
Wyróżnienie 14955 – Częstochowa - Dzień Kobiet w teatrze z małżonkami

Rodzina

Nagroda 15299 – Suchedniów – Koncert charytatywny na rzecz rodziny Antoniego Warnke po nawałnicy
Wyróżnienie 15759 – Stalowa Wola – Pomoc dla konkretnej potrzebującej rodziny z Aleppo
Wyróżnienie 16038 – Głogów Małopolski – Pomoc dla konkretnej potrzebującej rodziny z Aleppo

Społeczność Lokalna

Nagroda 16405 – Brodnica – Szybka reakcja w pomocy dla Brus, która trwa do dziś
Wyróżnienie 15652 – Łomża – Bieg „Tropem Wilczym" Pamięci Żołnierzy Wyklętych.
Wyróżnienie 16259 – Koszalin – Koncert charytatywny na rzecz Domu Miłosierdzia Bożego

Kultura Życia

Nagroda 14577 – Skarżysko-Kamienna – Organizacja godnego pochówku dzieci nienarodzonych
Wyróżnienie 15239 – Tarnobrzeg – Konkurs Kolęd I równoległa akcja pomocy niepełnosprawnemu Arkowi
Wyróżnienie 15500 – Wodzisław Śląski - Pomoc i opieka nad osobami starszymi i samotnymi

Specjalne Wyróżnienia za dzieło miłosierdzia „Inkubator"

Wspaniałe działanie grupowe kilkunastu Rad Lokalnych

14004 Radom
15894 Starachowice
16310 Radzice Duże
15299 Suchedniów
15216 Radom
15631 Pionki
15281 Skarżysko-Kościelne
15420 Kozienice
15814 Radom
15195 Opoczno
15391 Końskie
14577 Skarżysko-Kościelne
16385 Radom

15622 Tomaszów Mazowiecki
16165 Ostojów
16708 Radom
14023 Starachowice
15015 Starachowice
15650 Węgrzyn

Wykaz Rad Lokalnych nagrodzonych w konkursie członkowskim za okres od 1 października do 31 grudnia 2017 roku

15588	Dobrzechów	1 pin
16181	Tarnów	1 pin
16727	Szczepanów	1 pin
14955	Częstochowa	1 pin
15117	Gdańsk	1 pin

Wykaz Rad Lokalnych nagrodzonych w konkursie członkowskim za okres od 1 stycznia do 31 marca 2018 roku

15128	Kraków	1 pin
16385	Radom	1 pin
16766	Radom	1 pin
16462	Gorzyce	1 pin
14003	Łomża	1 pin
15268	Rzeszów	1 szarfa
15588	Dobrzechów	2 piny
15726	Dębica	1 pin
16100	Tarnów	2 szarfy
15856	Szczecin	1 szarfa
16640	Szczecin	2 piny
15195	Opoczno	1 pin
15416	Chmielnik	1 szarfa
16031	Działoszyn	1 pin
15708	Wejherowo	2 piny
16893	Mrzezino	1 pin
16380	Lubaczów	1 pin
15649	Ruda Śląska	1 szarfa i 1 pin
14002	Łomianki	2 piny
15940	Ostrów Mazowiecka	1 szarfa
15249	Sosnowiec	1 pin
15523	Czeladź	1 pin
15527	Słupsk	1 szarfa i 2 piny
15820	Lębork	1 pin
15631	Pionki	1 szarfa
15299	Suchedniów	2 szarfy i 2 piny

Dzięki zaangażowaniu Braci Rycerzy w Radach Lokalnych w całej Polsce, w Roku Bratnim 2017-2018 powstało 19 Zespołów Inicjacyjnych I Stopnia. Delegat Stanowy wręczył nagrodzonym Radom rycerskie banery i rollupy:

Wykaz Zespołów Przyjęcia utworzonych w okresie od 1 lipca 2017 do 30 kwietnia 2018 roku

Baner

Rada	*Data utworzenia*
16181 Tarnów	29.09.2017

Rollup rycerski

16263 Łosień	29.10.2017
16483 Ełk	15.11.2017
15416 Chmielnik	17.11.2017
15267 Tomaszów Lubelski	27.11.2017
15759 Stalowa Wola	5.12.2017
16727 Szczepanów	5.12.2017
15561 Sędziszów Młp.	10.12.2017
16385 Radom	15.12.2017
16462 Gorzyce	10.02.2018
16709 Sieradz	23.02.2018
16670 Uniejów	24.02.2018
15726 Dębica	26.02.2018
15915 Tarnów	27.02.2018
15128 Kraków	26.04.2018
15415 Nakło Nad Notecią	28.04.2018
16262 Wąbrzeźno	28.04.2018
15391 Końskie	30.04.2018
16640 Szczecin	30.04.2018

Konwencję Stanową zakończyła sobotnia Msza Święta koncelebrowana, której przewodniczył i kazanie wygłosił JE ks. Bp Adam Wodarczyk z Archidiecezji Katowickiej.

Delegaci na VIII Konwencję Stanowa Zakonu Rycerzy Kolumba w Polsce - podczas sesji roboczej - wybrali Funkcjonariuszy Stanowych, którzy będą przewodzili Zakonowi w Roku Bratnim 2018-2019.

Od 1 lipca posługę funkcjonariuszy Rady Stanowej będą pełnić:

br. Tomasz Wawrzkowicz
Delegat Stanowy

br. Krzysztof Zuba
Sekretarz Stanowy

br. Andrzej Stefaniuk
Skarbnik Stanowy

br. Marek Ziętek
Radca Stanowy

br. Dariusz Wolniak
Kustosz Stanowy

Pozdrawiam Bratersko
Vivat Jesus!

Tomasz Wawrzkowicz
Delegat Stanowy w Polsce